

Съдържание

1. Вместо въведение – споделени опитности за упражнението.....	3
2. Мога – така да изгрее слънцето. За слънцето и човека.....	17
3. Упражнението за спрягане на „мога” в беседи от 1917	27
3.1. Из беседата Оправдание и спасение, 5.4.1917	27
3.2. Из беседата Коего бог е съчетал, 3.5.1917	34
3.3. Из беседата Простотата, 31.5.1917.....	41
4. За „мога” в други беседи от 1917	44
5. „Мога” и „Будя”	52
6. Основна идея на Школата.....	57
Упражнението „МОГА”	60

1. Вместо въведение – споделени опитности за упражнението

Беседите на Учителя чета от 1993 г., но започнах да посещавам сбирките на Братството на 22.03.1995 г. На третата сбирка донесоха нови книги, между които беше и „Великата майка“ – I част, първото издание на варненската група. Вечерта прочетох първата беседа – много ми допадна; прочетох втората, третата – и в третата упражнението за 6-те слънца – мога, можеш... Учителя казва: „Ще започнете от 6-ти април“, а другият ден беше 6 април. Гледам беседата е държана на 5 април – точно датата, на която и аз я чета. Нямах въобще време да се замислям, да разсъждавам дали да започвам или не, мислех, че това е повече от случайност. Побързах да си легна, че беше станало късничко, с надеждата да мога да стана преди 4 часа и да започна упражнението по описанието на Учителя.

Дотогава обичах да ставам по-късно сутрин и съпругът ми, който не споделя идеите

на Братството, като разбра, че ставам толкова рано, дойде да види какво толкова важно ще правя. Обясних му, че ще правя упражнения. След този ден, първата и втората година идваше много често да ме проверява – мислеше си, че съм откачила (а и ми го казваше). През тези две години голям помощник ми беше домашното пуделче, което лягаше напреко пред вратата на стаята, където правех упражнението и докато мъжът ми се разправяше с него, за да го отмести, аз се подготвях за срещата. На третата година вече ме отписа от нормалните хора и много рядко ме проверяваше и кучето вече не лежеше пред вратата – нямаше защо.

Започнах упражнението права, обърната на изток. Две години ползвах електронен часовник, да отчитам точно по 4 минути, но от третата ги спазвах и без часовник. Първите месеци като започнах, всичко пукаше из стаята – библиотечни шкафове, врати, телевизор, лампи и понякога ме хващаше страх, но се сещах, че Учителя казва: „Ще застанете тихо, спокойно, без всякакво смущение – нищо да не ви плаши”, успокоявах се и продължавах.

Първата година съчетавах упражнението с дълбоко дишане. Получавах се едно ежедневно изчистване на тялото. Понякога усещах, че се получава добра концентрация, затопляне в слънчевия възел, една пълнота, едно усещане, което не мога да сравня с нищо – като че ли са ти казали нещо приятно или че си вкусил това, което най-много обичаш, или че срещаш стар, мил, добър приятел.

Като започнах слънцата, имах болка около и под първия прешлен на гръбначния стълб и дори трудно издържах до края на упражнениета права. Кога и как изчезна – не разбрах.

Доста често първите години през мен минаваше силна топлина, особено на 6-тото слънце, която ме изпотяваше, изгаряше, разтреперваха ми се коленете, прималяваше ми, но аз продължавах.

Наградата за третата година беше отиването ми на Рила, макар близките ми непрекъснато да говореха, че „кракът ми няма да стъпи там”. Там за първи път видях около главата на една сестра светъл кръг. На следващата година виждах и на други братя и сестри. Упражнението има по-голяма сила когато се прави на открито.

За първите три години имам чувството, че работих, работих, влагах изработеното в някоя банка или производство, а след третата година започнах да се ползвам от лихвите и печалбите на вложеното. Започнах да възприемам живата природа със сърцето си. В гърдите ми като че ли се отваря нещо и от всяко цветенце, клонче, тревицка ми става мило, приятно, като че ли капката роса влиза в мен. Започвам да виждам всичко със съвсем други очи, като че ли дотогава съм била сляпа за толкова много неща. Сега приемам хората около мен и със слабостите им. Разбирам ги. Научих се да не мисля лошо за другите, да не одумвам близки и познати. Постепенно и другите започнаха да не говорят пред мен за трети лица. Когато реша да направя добро – нямам никакви пречки, напротив, като че ли някой върви пред мен и ми проправя пътя.

Бележник си въведох чак четвъртата година, и на него си записвам как е минало упражнението, по-интересни мисли, срещи, случки, сънища. От четвъртата година усещам като че ли понякога се разтварям във Вселената, както капката боя в чаша вода. Друг път имам усещането като че ли в една частица от мен е вложен

целият свят. През четвъртата година по време на упражнението усетих много особен аромат – фин, нежен, който не можех да сравня с познатите ми, но помислих, че си внушавам. Постепенно, минавайки през много интересни перипетии, чак петата година вече долавям и разграничавам този аромат.

До четвъртата година имам чувството, че съм градила една къща от основите до горе. Много работа има, груба, изморителна, тежка. Петата година се правят вече довършителните работи – фаянс, боядисване. Вече си буден да наблюдаваш живота, да съпоставяш, анализиращ, знаеш защо ти се дава някаква случка или среща. По-едрите недостатъци си преодолял, остават ти дребните, които правиш почти несъзнателно, но и върху тях започваш да внимаваш, да ги избягваш, да не ги допускаш. Почваш да обичаш всички и всичко. Молиш Бог за всички. Чувстваш хората близки, свързани с тебе; ставаш по-отзивчив, чувстваш другите, имаш чувството, че и всички те те обичат, радват ти се, искат да са край теб.

Първите години по време на упражнението си представях всяко слънце като изгряващо,

както го виждам сутрин. От петата година си ги представям като приятна мека, бяла светлина, която идва и обгръща мен или всички.

Имала съм случаи да стана с главоболие, неразположение и като свърша упражнението – всичко ми е минало. Нервната система укрепва. На петата година имах едно много драматично преживяване и, ако бях със слаба нервна система, не бих издържала да запазя самообладание.

Постепенно придобих способността да усещам кой ще влезе в стаята, кой ще се обади, с кого ще се срещна. Понякога мисля за някоя ситуация и тя се случва след 4–5 месеца. Понякога получавам подтик да направя нещо. Например веднъж, отивайки на работа, имах подтик да започна да се моля. Започнах. След стотина крачки се спънах, но нито паднах, нито си счупих нещо. Втори път същия подтик. Започнах. Отнякъде върху мен врѣхлетя разярено куче, което се хвърляше към мен, но като стигнеше 70–80 см от мен, като че ли имаше невидима стена, която не можеше да премине. Връщаше се назад, за да се засили и пак се хвърляше. Така 3 пъти и се отказа. Трети път имам подтик да се моля. Неделя е. Имам се-

мейни ангажименти. Казвам си: „Ще се моля като поочистя малко мокета” и чистя. В този момент – „трак” – счупи се дръжката на подочистачката и на мен не ми оставаше нищо друго освен да започна.

Всяка година това упражнение като че ли ме връща все повече и повече към детството – с чистотата, непредубедеността, вярата, детското отношение към хората.

Ако някой ден нямам възможност да направя упражнението, удължавам срока от шест месеца като към тях добавям броя на пропуснатите дни.

Освен това упражнение продължавам да чета Словото, размишлявам върху прочетеното, прилагам правя и други психически и физически упражнения.

Опитностите от първите 6 години се отличават от втората, третата шестици. Кръгът е почти същият, но на по-високо ниво, спираловидно. Получавате такива подаръци, които нито има къде да поръчате, нито можете да ги поискате – само благодарите мълчаливо.

Това упражнение дава на всеки индивидуално, там, докдето е стигнал в миналите жи-

воти, оттам започва, така че моите опитности може да не са и ваши, просто вие може да започвате от по-високо образование. Откъдето и да започне човек, упражнението дава много, така изпълняваме и повелята на Учителя: „Аз съм ви давал различни методи, препоръчвал съм ви много опити, но досега никой не ги е приложил, за да опита силата им. Много опити сте правили, но не и тоя – сериозният, решителният опит.“ (Огнената пещ, 17.04.1921)

Много братя и сестри споделят преживявания, свързани с упражнението. Ако човек реши да го започне, не е хубаво за него да го прекъсва, идват много неприятности. По-добре да не се започва, ако не можете да постоянствате. (Упражнението е дадено за 6 години)

Сестра А.: „Много време си мечтаех и ми се искаше да бъда свободна. В разговор един брат ми каза: „След 3 месеца ще бъдеш свободна, сестра“. И след 3 месеца започнах третата година на Слънцата и разбрах, че те ми дават свободата.“

В.: „Обикновено пия кафе за ободряване. Като правя Слънцата, чувствам се добре и нямам нужда от кафе.“

Д.: „Аз видях в Поморие, една сестра е правила 2 години упражнението по време на Учителя, но съжаляваше, че не го е предала на други, както съветва Той.”

На всички братя и сестри, които мислят да започнат това упражнение мога аз да кажа, че няма да съжаляват нито за миг. Могат да започнат.

Упражнението вдъхнови и И. Ето нейното стихотворение:

Мога –

Мога – така да изгрее моето Слънце;

Че всички Слънца в едно пътят небесен да сторят.

И в полет неземан да превърна и мислите свои...

Тогава вятърът и птиците ще бъдат единствените ми приятели,

защото изгревът на Слънцето в светлина ще превърне всяка частица от мене.

И Бог ще знае единствено, че жива новече от всякога, открила съм Него във себе си.

Отричайки всичко... Дори и следата за спомен или мечтата човешка... Да бъде...

И изгрява моето Слънце без залез във вечност от радост и утрини росни,

където със всички подобни на себе си в своето тайнство откривам,

че сама съм в пътя, изгревът и радостта на тъгата
човешка за другия...

Можеш –

Ти също да сториш подобно на мене
и душата в сила облечена ще покажа на твоята
бедност, загубеният път към Него и твоето време
чакащо само.

В будност едно Слънце в теб да изгрее...

И изгрява в душата ми Слънце Божествено,
изгрява.

В молитва към целия Космос и всички в мълчание,
пеят изпращайки сила, мъдрост и обич...

Може –

Да може тогава Духът от тебе изгубен,
да открие, че пътят към тебе е всичко,
което е дирил в безкрая от странство...

И в храма ти, Той може с теб да се моли и плаче...

И бащински с теб да остане предвиждайки всичко –
делата, мислите твои, грешките към другите
и страховете на залеза...

Но там, където е светло от Бога,
мракът е спомен за сън...

Събуди ме, ако неволно в умората...

да бъда будна до края, да не пропусна идването на
Духа...

Можем –

Ние всички можем –
Да превърнем сърцата си в радост и Слънце
Божествено,
за да познаем светлината, уханието,
и мислите цветни на ангела даже,
когато в своята тиха невидимост идва...
И бялото Слънце изгрява,
попивайки във всичко очакващо Него...

Можете –

Можете да повярвате само,
ако смелост, мир и Любов сте открили в себе си.
Тогава всяко тайнство ще бъде книга отворена,
ако можеше да познаеш,
колко е близко най-светлото.
Бог ще пребъде в тебе,
без да те пита кой си дори
и дали си достоен да служиш,
незнаещ за своето имане старо
от вечност дошло,
като сън, от който си буден...

Могат –

могат всички Слънца да изгреят.
И вятърът, ангелът, Бога –
с духът и душата
на твоето Слънце на теб да открият,
че изворът вечен е твоето право,

на избор в Доброто
и пътят към сърцето на всеки служещ на Него –
Бащата на всички ни...

Мога –

Аз мога да превърна тъмнината в изгрев
и скръбта в радост неземна,
защото Бог е там, където Го чакат.
Дава на този, който иска,
без да получи
и вярва, без да е виждал даже в съня си,
защото Бог е над всички
и само Той може да огледа безкрая Си...
В сърцето на смъртен,
ако той е достоен и смел,
за да види без право на изказ и
мисли за всичко, което ще дойде,
когато Той, в теб се всели...

Преди 100 години, през 1917 г., Учителя говори многократно за думата „мога“. В много беседи от 1917 г. се говори за думата „мога“. Писмо до Елена Иларионова, от 14.03.1917 г., цялото е посветено на „мога“. Тогава сестрата живее във Велико Търново и заедно със съпруга си са сред първите му ученици от 1904 г. Три седмици по-късно, в цикъла четвъртъчни беседи пред сестри в София на 05.04.1917, Учителя дава началния ва-

риант на упражнението, за първия месец. И покъсно, на 03.05.1917 – разширения му вариант за следващите пет месеца. На 24 април 2017 Елена Иларионова получава писмо от Учителя, в което се казва „Изпращам ви наряда за жените. Ако има някои от мъжете, които доброволно желаят да го вземат, могат и те.” („Всемировият Учител Беинса Дуно и Велико Търново”, т. 2/Варна; 1996; Алфиола.) Нейният съпруг, Константин Иларионов е ръководителят на Търновската група и в тяхната къща на ул. „Зеленка” 28, в която се пази една стая за Учителя, стават и духовните събрания на групата. Затова в тези писма се изпращат информации за цялата група. Един брат, в наши дни казва: „Аз слушах много за това упражнение, но години наред мислех, че това е женска работа. Сега не съжалявам, че правя Слънцата.”

Това упражнение изглежда много обикновено – заставаш на изток и спрягаш глагола „мога” и си представяш изгрыващото слънце, но то хармонизира сърцето (това е съзнателният живот според Учителя), умът (това е самосъзнателният живот), душата (това е подсъзнателният живот), силата на Духа (това е свръхсъзнателният живот), волята и тялото. И когато изпълняваме този опит,

ние се учим, радваме се и се ползваме от плодовете на тази хармония. И самата дума „Мога” има голяма сила. Езиковедите търсят корена на думата в санскритски – мдга, което значи СВЕЩЕН, НЕПРОИЗНОСИМ, затова и Учителя казва в писмото „велика дума в българския език.”

Във „Великата майка” е дадено без личните местоимения, може би стенографките са сметнали за излишно да записват и местоименията, тъй като се подразбират, но които правят упражнението е добре да се съобразяват и с тази мисъл на Учителя: „Искате ли например да направите думата „МОГА” мощна, пред нея трябва да поставите личното местоимение „АЗЪ”; иначе буквата „М” в думата МОГА, означава смърт. Това значи, че всичко можете да направите, но след като умрете. Казвам: ако като поет, като художник или като музикант, вие не сте могли да направите нещо, докато сте живели на Земята, то като умрете ли ще направите? Не се лъжете с това!” („Праведният” НБ, 1930 год.)

И сега, когато през 2017 г. го започвам за 23-ти път, мисля, че това е упражнението на моя живот. Няма да го прекъсвам, докато живея, ако може и след това!

Мария Христова

2. Мога – така да изгрее слънцето.

За слънцето и човека.

Сега настава нова епоха на Земята – най-красивата епоха, която се състои от малки и големи периоди. Тя е епохата на Слънцето. Тя е творческа епоха и носи със себе си благоприятни условия за постижения. Който разбира законите на Слънцето, всичко може да постигне. Всички хора се обръщат към Слънцето с думите: „Слънце на моята душа”. Между външното, физическо Слънце, и Слънцето на душата има известно съотношение. (беседа, държана на 7.1.1931)

Всички трябва да се стремите към Слънцето като към главен фактор в живота ви. То ще ви помогне да изправите всички ваши погрешки. Ритмусът на Слънцето, или сутринните слънчеви лъчи, са най-благоприятни за човека. (29.03.1925)

Всеки човек, който постоянно мисли за ниви, за къщи, за материални блага, а иска да

бъде духовен, няма да успее в това, защото той с мисълта си е в ритмуса на Земята. Щом иска да проникне в духовното, трябва да мисли за Слънцето и да го проучва. (29.03.1925)

Енергията на нашия физически, умствен, даже и морален живот иде от Слънцето. То носи живот. Всяка култура се дължи на Слънцето. Аз не говоря за физическото Слънце, за този диск, който всички виждаме; аз говоря за друго Слънце, което е невидимо – то е зад физическото Слънце и произвежда всички невидими резултати. (21.01.1923)

Светлината на Слънцето не произлиза от него, а от друго Слънце. Видимото Слънце в дадения случай е само един трансформатор на светлинна енергия, която иде от множество висши, интелигентни същества. (25.01.1925).

За да придобива знания, да развива своите добродетели, човек трябва да се свързва с енергиите на Слънцето. Като казвам това, нямам предвид само физическото Слънце, което изгрява и залязва на хоризонта; аз имам предвид главно Божественото Слънце, което изгрява в душата на човека и никога не залязва (30.1.1927).

За Слънцето има две схващания: едни го схващат външно – те разбират само външното, видимото Слънце; други разбират вътрешното, духовното Слънце в човека – към това Слънце ще отправите мисълта си. (29.03.1925)

Кое е Слънцето на човека? Онова начало в нас, което ни прави да виждаме нещата, да разбираме, което прави да се явява в нас интерес да се учим, то има разни имена. (14.02.1934)

В живота на всеки човек е важен първият момент, когато се пробужда съзнанието му. Този момент наричаме „изгряване на Слънцето в човешката душа“. Може ли човек да улови първия лъч на своето изгряващо Слънце, всички работи се нареждат добре. (13.5.1931)

Събуди ли се Божественото съзнание в човека, той става извор, от благословието на който могат да се ползват всички живи същества. Като говорим за новите хора, разбираме хората на Слънцето, които живеят с радост и веселие: те са жизнерадостни, щедри, лесно се справят с мъчнотиите си; те са героите на времето, хора с широка душа: всичко използват разумно, на всичко се радват; техният ум работи непрекъснато; физически те са здрави хора,

могат да използват топлината и светлината на Слънцето най-рационално. (30.1.1927)

Всеки един от вас в центъра на своя мозък има едно слънце, което съответства на нашето слънце, което изгрява на земята. Вашето слънце в мозъка има отношение с голямото слънце. Вашето слънце приема енергията от голямото слънце. Вашето слънце ще ви предаде от енергията. (29.12.1943)

Слънцето, което виждаме отвън, е отражение на друго едно, вътрешно Слънце, което съществува и в човека. Ако не може да възприеме топлината на вътрешното Слънце, човек се оплаква от вътрешен студ; той чувства, че е изгубил нещо съществено – изгубил е вътрешната топлина на живота. Лиши ли се от вътрешната топлина на живота, човек се чувства самотен, изолиран от света – той се движи между хората, но не ги познава; натъква се на доброто в живота, но никъде не го вижда (19.12.1926).

Вън от общото за всички Слънце всеки човек има свое вътрешно Слънце. И дотогава, докато вътрешното Слънце у човека грее, той мисли правилно и съзнанието му е будно, светло. Когато външното Слънце грее, а вътрешно-

то Слънце у човека не грее, той казва: „Тъмно ми е нещо, Слънцето не грее.” Защо? – Неговото Слънце не грее. Често се случва, че и външното Слънце грее, и вътрешното Слънце у човека грее, и тогава той казва: „Светло ми е днес, радостно ми е на душата.” Когато у вас се развият духовните чувства, вие ще виждате вашето духовно Слънце. Следователно духовната Светлина на всеки човек се дължи на неговото вътрешно Слънце. Колкото по-ярко грее това Слънце в човека, толкова и неговата енергия е по-продуктивна. (1.03.1925).

Докато е тъмнина в съзнанието на хората, те мислят, че е невъзможно да постигнат своите желания; щом Слънцето изгрее в съзнанието им, желанията им стават постижими. (26.7.1922).

Никога не казвайте „не мога”. Този глагол има три низходящи и три възходящи степени: не мога аз, не можеш ти, не може той – низходящи. Мога аз, можеш Ти, Господи, Който си над мене; може Той, великият Дух – възходящи степени. (4.8.1918)

Къде е Господ? – В човешките сърца, в човешките умове, в човешките души, в човешките

духове. Ако твоето сърце в даден случай е така слабо, че не може да извърши нещо, призови твоя ум! Защо? Защото умът седи по-високо от сърцето. Ако и умът не може да извърши работата, която искаш да извършиш, Господ живее в твоята воля – призови я на помощ! Ако и с нея не можеш да постигнеш онова, което желаш, Господ живее и в твоята душа, в твоето възвишено съзнание, което носи светлина – призови този Господ, Който живее и в духа ти, и тогава всичко ще можеш да направиш. Кое всичко? Най-първо онова, което Любовта върши – тя внася мир и когато аз стана мирен човек, ще нося благото на всички хора. (22.11.1925).

Възможностите на Любовта са възможности на живота. Възможностите на живота са възможности на сърцето. Възможностите на сърцето са възможности на ума. Възможностите на ума са възможности на душата. Възможностите на душата са възможности на Духа. Възможностите на Духа са възможности на Бога. (28.12.1924)

Под думата душа се разбира възвишеното и благородното в човека, т.е. разумното начало в него, което твори и съгражда. Душата не

е нещо отделно от човека; в него тя се изявява като принцип, който твори, съгражда нещата и ги пази от разрушаване. Душата представлява мекия принцип в човека, чрез който се изявява Любовта; Духът пък представлява силният, мощният принцип в човека. Духът и душата са в такова отношение помежду си, в каквото отношение са умът и сърцето. (28.12.1927)

Човек трябва да мисли правилно, да чувства правилно и да постъпва правилно. Духът мисли правилно, душата чувства правилно и човешката воля, както мисли духът и както чувства душата, волята така постъпва. (25.2.1942)

Може да се подмладите и да живеете един съзнателен живот, да бъдете полезни на вашите близки. Може да обновите вашето тяло, душата си, ума си. Умът може да се обнови чрез мислите, а душата може да се облагороди чрез своите чувства. (19.02.1923)

Бъдете верни на своя ум, на свето сърце, на своята душа и на своя дух. Не мислете, че сте слаби. Бъдете слаби за греха и за злото в света. Ако ви накарат да извършите някакво престъпление, кажете: „Слаб съм, не мога да нап-

равя това.” Бъдете силни за доброто, слаби за злото. (18.1.1920)

Последствията на отрицателните сили са разрушителни: те действат зле върху ума, сърцето, тялото на човека. Кажете си: За благо на моя ум, на моето сърце, на моята душа и на моя дух няма да лъжа и да мразя. Прилагайте глаголите „мога и будя”. Събуждайте доброто в себе си. (1.9.1918)

Човек е трояк в себе си. Има представител в Божествения свят. Божественото в човека е големият човек, после – средният човек е между ангелите и най-после – малкият човек, който е между хората. Вие сте запознати с малкия човек тук на земята. Тепърва има да учите онзи, който е между ангелите, човека на ума. Какво нещо е човекът на Божествения Дух, тепърва има да го учите. (29.12.1943)

Човек живее едновременно в трите свята, поради което се натъква на различни мисли, чувства и действия и не може да ги хармонизира. Ако работи само с физическия си ум, той не може да разбере духовните и Божествените работи; ако работи само с физическото си сърце, не може да разбере умствените и Божествените

работи. Физическият ум е у нас, а Божественият – над нас, и ние трябва да се държим за него. Същото се отнася и до сърцето – казано е в Писанието: „Ще му отнема каменното сърце и ще му дам плътско”, или, с други думи: ще му отнема човешкото сърце и ще му дам Божествено. (25.03.1923)

Това, което предстои на човешкия дух и на човешката душа да изработят, е дело на не един живот, а на много. Днес не можете да свършите всичката работа на деня, но една част може. Всеки ден може да направите нещо и за тялото си, и за ума, и за сърцето си. Всеки ден работете и върху волята си, да я усилвате. (30.3.1932)

„Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичката си душа, с всичкото си сърце, с всичкия си ум и с всичката си сила”. Сърцето – това е съзнателният живот; умът – това е самосъзнателният живот; душата – това е подсъзнателният живот, а силата на Духа – това е свръхсъзнателният живот. (1.01.1922)

Любовта е един Божествен акт, който трябва да ангажира целия човек. Щом Любовта ангажира твоя дух, ти си крепък; щом ангажира твоята душа, ти си нежен; щом ангажира твоя

ум, ще имаш светлина; щом ангажира твоето сърце, ще имаш топлина; щом ангажира твоята воля, ще бъдеш изпълнителен. Тогава вече няма нещо невъзможно в света. (22.10.1924)

Не търсете щастието си отвън – който се е събудил веднъж, трябва да търси щастието в себе си. Ако си здрав, ако имаш светъл ум, чисто сърце, силна воля, ти си щастлив. (17.04.1921)

3. Упражнението за спрягане на „мога“ в беседи от 1917

Учителя дава упражнението за спрягане на глагола „мога“ през април и май 1917 г. Упражнението е препечатано в тази последователност, в която е дадено в беседите: „Оправдане и спасение“ от 05.04.1917 г., „Което Бог е съчетал“ от 03.05.1917 г. и „Простотата“ от 31.05.1917 г., публикувани в сборника „Великата майка“ (София; 1998: Бяло братство, Роял-77)

3.1. Из беседата *Оправдане и спасение*, 05.04.1917

Всички, които ме слушате, направете следния малък опит, за който ви давам срок една година, след което време вие ще сте свободни: първите шест месеца ще бъдат положителни – ще орете, ще сеете, ще жънете, а другите шест месеца ще бъдете пасивни – ще берете нова енергия. Да няма никаква сянка

от съмнение, защото това, което казвам, може да се направи от всекиго. Смешно е да казвате, че не можете.

Аз сега ще ви говоря за глагола мога. Какъв опит правихте вие досега? Вие го употребявахте само в първо лице: мога. Отсега нататък ще го употребявате във всички лица: мога, можеш, може, можем, можете, могат.

Като срещнете спънка, ще кажете в себе си, в душата си:

„Мога, можем, може! Мога аз. Можеш Ти, Господи, който си в мен, в моята душа. Може великият Ти Дух, който ме ръководи!”

След това ще употребите и трите лица в множествено число. Вашата Вяра и вашата Чистота ще помагат на всички, които са горе, да съдействат на Божествената идея да се осъществи в Живота ви. В този Път се иска Божествено търпение и постоянство, докато Виделината преодолее във вас.

Този опит ще го правите по всяко време, когато се усещате слаби. Ще го правите сутрин между 4 и 7 ч. Точно в 4 ч. сутринта който може да стане и да започне драговошно своя опит. Когато изгрява сутрин Слънцето, ще кажете:

Мога! – Така да изгрее моето Слънце в моята душа.

Можеш! – Така да изгрее Божието Слънце в моята душа.

Може! – Така да изгрее Слънцето на моя дух.

Можем! – Така да изгрее Слънцето на нашите Ангели.

Можете! – Така да изгрее Слънцето на Великия Господ на Мира в нашите души.

Могат! – Така да изгрее Слънцето на всички Слънца в нашите духове.

Така трябва у вас шест слънца да изгреят. На всяко слънце ще се спирате по четири минути; общо двадесет и четири минути ще се употребяват за изгряването на шестте слънца.

Правилото, което ще спазвате, е следното: ще ставате тихо, спокойно и след като се умиете, ще застанете тихо, без всякакво смущение – нищо да не ви плаши. Може да сте неразположени при ставането си, може да се чувствате, като че ли ви е крив светът. Но вие се изправете и кажете горните думи тихо, всеки за себе си.

Ще вземете едно тефтерче и всяка сутрин в продължение на шест месеца ще си отбелязвате в колко часа сте станали и колко пъти сте закъснели.

Като изговорите тези думи, ще почувствате една приятност под лъжичката и духът ви ще се повдигне.

Трябват ви шест години, за да разберете как изгряват тези слънца. Този опит продължавайте шест месеца, а също го предайте, препоръчайте го на някои свои приятелки. Ще започнете от 6 април.

Някои ще попитат дали ще може да се става толкова рано и т.н. Такива мисли да няма!

Ще отбелязвате в тетрадките си какво е било времето, като го разделите на отделни графи: ясно, облачно, дъждовно, ветровито. Всички тези състояния на времето са добри. Ако е дъждовно или облачно, не се оплаквайте никога през тези шест месеца. Ако е дъждовно, ще кажете: „Днес времето е дъждовно – Бог го пречиства и нивите ще родят повече.”

Ще гледате всичко това да приложите. И от вашите другарки ще искате обещание, че ще го изпълнят.

През първия месец, когато изговаряте всички шест точки, ще наблягате най-много на първата; през втория месец ще изговаряте пак всички, но ще наблягате на втората точка и т.н.

Искам да бъдете тихи, спокойни и благословението, което дойде, ще бъде толкова, колкото ви е потребно. Дъждът, като вали, ще даде на всяко растение толкова влага, колкото му е потребна.

Искам да произведете една благоприятна вълна и от всичко, което ви се случва през тези шест месеца, ще се стараете да извадите поука, да извадите добрата страна от неприятността и да намерите ползата от нея. Ще кажете: „За Добро ще бъде всичко това за онзи, който люби Господа!“ После ще употребите следните изречения:

Вярвам в Тебе, Господи, който си говорил в миналото.

Вярвам в Тебе, Господи, който ми говориш сега.

Вярвам в Тебе, Господи, който ще ми говориш в бъдеще.

Да дойде Твоята Виделина върху всички ни.

Да се прослави Името Ти.

Да се въдвори Царството Ти.

Да се изпълни Волята Ти на Земята, както се изпълнява горе на Небето.

През деня, ако ви се внуши да четете някой псалм или нещо друго, четете, но само ако усещате дълбок вътрешен стремеж към това.

Като прочетете горните изречения, размишлявайте върху неща, които могат да ви повдигнат, размишлявайте за всичко, което е най-красиво в света и ще видите как ще ви се представят най-хубави картини. Само по този начин ще можете да изправите миналото и да си пригответе условия, добри за бъдещето. Този е пътят, по който ще може да калите волята си и да облагородите ума и сърцето си. Разбира се, светът ще върви по същия път, но всичко ще се обърне на Добро.

През тези шест месеца някога ще се почувствате по-обезсолели; тогава ще употребявате следното изречение: „Господи, стопли сърцето ми с Твоята Любов!” Ако умът ви понякога се позамъгли, ще кажете: „Господи, просвети ума ми с Твоя Дух!” или „Дай Виделина на моя ум

чрез Твоя Дух!” След това стойте си спокойно; може да минат един, два, три, четири часа, но резултат без друго ще имате.

След като изгреят шестте слънца едно след друго, ще има резултат. През тези шест месеца ще гледате да бъдете в добри отношения с мъжете си, с децата си, с окръжаващите ви и ще говорите само за полезни работи.

Ако някой път се излъжете и кажете за някого лошо, ще си го запишете в тетрадките си – ще бъдете искрени спрямо себе си.

Друго едно правило: ако някоя от вас сама не може да си помогне, ще повика една сестра; ако и двете не могат, ще повикат трета и заедно ще изпълнят молитвата си.

Колкото обични приятелки имате, дайте им този наряд, този съвет. Щом имате дълбоко подбуждение, кажете това нещо и на други; тогава ще се благословите и вие, и те. Така ще просветне вашата Виделина пред ближните ви. Мир на всички!

3.2. Из беседата Коего бог е съчетал, 3.05.1917

Когато отлъчиш от своя ум една добра мисъл и от своето сърце едно добро желание, ти вършиш престъпление. Не изхвърляй навън това, което Бог е съчетал. Упражненията, които ви дадох миналия месец, имат връзка с този велик закон.

„Така да изгрее моето Слънце в моята душа.“ Защо? Както Слънцето във физическия свят е причина за растенето в Природата, както то, изгрявайки на хоризонта, освежава Природата, така и у човека има едно Слънце, което изгрява и го освежава. Когато лъчите на естественото Слънце огреят пустинята, те сторецвяват само пясъка и ако пътувате бос по него, той ще ви изгори. Ако лъчите му падат върху една почва, богата със семенца, те донасят блага, развиват тези семенца, създават Живот и ако пътувате през такава местност, изпитвате приятност. Ако и вашето Слънце изгрява по същия закон, то вие ще опитате и ще видите, че всичко тук е много вярно. Ако вие сте разлъчили това, което Бог е съчетал, вашето Слънце ще изгрее като в пустинята и ще се образуват

топли и горещи течения.. Защо трябва да изгрее вашето Слънце? За да възрасти у вас всичко, което е Добро. Ще добавите:

Мога! – Така да изгрее моето Слънце в моята душа и да обнови моето сърце.

Можеш! – Така да изгрее Божието Слънце в мен и да обнови моята душа.

Може! – Така да изгрее Слънцето на моя дух и да обнови моя ум.

Можем! – Така да изгрее Слънцето на нашите Ангели и да обнови нашите сърца.

Можете! – Така да изгрее Слънцето на великия Господ на Мира и да обнови нашите души.

Могат! – Така да изгрее Слънцето на всички Слънца в нашите духове и да обнови нашите умове.

Ще се работи за обновление на сърцето, душата и ума. Това е смисълът на стиха: „Туй, което Бог е съчетал, човек да го не разлъча.” Това е законът, към който сега се връщате, за да турите съгласие между сърцето, душата и ума си. Всеки, който е направил разлъчване на това, което Бог е съчетал, той е изгубил тази хармония.

По аналогия ще разсъждавате: така, както Слънцето поражда извори в света, гори, планини и всички блага на Земята, така и вашето Слънце, когато изгрее в сърцето ви, по същия закон ще създаде всички блага. Само ще трябва разумно да работите. Вие сте господари на вашия Живот и няма сила, която да ви противодейства. Защото Бог, който е турил тези неща в съчетание, Той се грижи, за да пази това равновесие.

Светът ще се подобри, когато ти се подобриш. Когато говоря за обществото, разбирам вътрешното у човека. Никога не казвай: „Какво мога да направя аз?“ За да бъдете силни, трябва да възстановите у вас това съчетание. Тази дисхармония, която съществува във вас, трябва да я обновите, защото у вас има много мисли, които ви смуцават, има много противоречия.

„Можеш! – Така да изгрее Божието Слънце в мен и да обнови моята душа.“ Под думата душа в този смисъл се разбира границата на вашия свят, това, което е оформено вътре във вас, всички възможности, които се крият у вас. Защото Слънцето е вътре у вас и само това Божествено Слънце е в сила да обнови тази голяма и

обширна душа. Вие понякога мислите, че сте много малки, или пък се чудите какви сте. Вие не сте виждали колко е голяма вашата душа.

Всяка от вас има три лица. Например да вземем някоя на име Мара: има една Мара на физическото поле, има една между Ангелите и една в Божествения свят. И трите Мари са свързани, но като ми говорите за някоя от тях, аз питам за коя Мара ми говорите. Истинската Любов се състои в това да обичаме и трите Мари. Някой мъж дойде и обича само едната; вие казвате: „Не може, трябва да обичаш и трите!“ Жената пък обича само едното лице у мъжа си – това, което е на физическото поле. И за такава жена или мъж казват, че са хора без сърца. На Мара сърцето ѝ е между Ангелите. Това значи да познаваш душата на един човек! И тогава ще почнете да гледате на хората малко по-другояче. Когато познавате човека, който е на физическото поле, когато познаете човека, който е между Ангелите, когато познаете човека, който е в Божествения свят, тогава ще разберете какво велико нещо е човекът. Когато казвате: мога, можеш, може, това са трите ви лица: вие, т.е. аз, ти и той – аз, който съм тук; ти, който си между

Ангелите, и той, който е при Бога. Човек и Ангелите съставляват една двойка, а Бог показва посоката, в която Ангелите трябва да се стремят. По този начин се образува триъгълник – първата геометрическа фигура.

Когато дойдем до множественото число на глагола мога, ние казваме: можем, можете, могат. Като кажем можем, значи, че ние, всичките хора, цялото човечество на Земята, можем. Можете означава вие, Ангелите, които сте горе. Могат означава всички Богове, които са горе. Ако така схващате тази дълбока мисъл, във вас веднага ще започнат да се събуждат тези висши чувства, ще започнат естествено да растат и тогава всички около вас ще бъдат разположени и ще ви обичат. Не могат да ви обичат хората, ако не обичате и вие.

За да се разтвори цветът, трябва Слънцето да изгрее. Когато твоето Слънце изгрее, непременно цветът на твоята душа ще се разтвори. Когато Слънцето на твоя дух изгрее, тогава и твоят ум ще се разтвори. Това е съвременната философия: да съблечете всички тези черупки. Казвате: „Много мъчна е тази философия, с толкова много черупки сме!” Вземате един

орех, хвърляте му черупките и тогава виждате колко голям е той. Някои хора са много големи, но хвърлете обвинките им и ще видите тяхната големина. Вие трябва да се придържате към такава учение, което има вътрешно съдържание.

Наблюдавайте сутрин какъв е цветът на Слънцето. Когато цветът е много червен и това ви направи впечатление, значи, че вие сте много преситени от Живота. Ако при изгряването на Слънцето забележите един облак, това показва, че върху твоето Слънце има облак и затова гледай да го премахнеш. Колко пъти ще виждате върху Слънцето черни облаци, но всеки ден то ще носи за вас благословение, нови мисли, нови желания. Разбира се, това Слънце е само обект на тези слънца, които у вас изгряват – Слънцето на сърцето, на душата и ума ви. Някои ви питат какви са тези слънца. Това ще си го пазите за вас. Ще направите един опит и като видите резултата, тогава ще го кажете и на други.

Ако не проверите сами, и при най-малкия неуспех ще си мислите, че всичко това не е вярно. Напредвай по малко, но това малко, в което успееш, да е сигурно!

Сега ще ви дам няколко допълнителни изречения към молитвата, която ви бях дал:

Вярвам в Тебе, Господи, който си ми говорил в миналото. Ти си вложил в мен всички добри семена на Живота ми.

Вярвам в Тебе, Господи, който ми говориш сега. Ти възрастваш Доброто в мен.

Вярвам в Тебе, Господи, който ще ми говориш в бъдеще. Аз ще се радвам в Твоя Живот.

Думата Твоя е съдържателна. Тя разбира обединение на тези три принципа. В буквата Т вертикалната линия представлява мъжа, а хоризонталната представлява жената. Те се стремят да се обединят или има стремление между активното и пасивното състояние, между двете велики Сили, които работят в света.

А под духовен човек се разбира всеки, който живее съзнателно... Духовните хора трябва да имат добри мисли за другите. Ако казваме за някого, че той е добър, с това действително ще го подобрим.

3.3. Из беседата

Простотата, 31.05.1917

И така, когато дойдат във вас добри желания, не отлагайте, за да си свършите другата работа, а веднага ги посеете.

Ако Бог ви е дал такова сърце, за да Го прославите, трябва да посадите добрите желания в сърцето си и Господ да ги възрасти. Всички добри желания се садят само сутрин, вечер нищо не се сади. Вечер семенцата растат, а сутрин се садят – така е в Духовния свят. Знаете ли какво значи сутрин? Сутринта е младост. Сутрин Слънцето е един млад момък, на обед е женен, а вечер е стар дядо. Когато ходите вечер да го гледате, то казва: „Е мина, мина всичко, оттогава има сто години; трябваше да дойдете когато бях млад, когато работех, за да ви дам нещо.”

За да работите в света, трябва да бъдете млади, а за да бъдете такива, не трябва да грешите. Който греша, остарява, който върши Добро, той се подмладява. Затова употребявайте думите: „Така да изгрее моето Слънце в моята душа и да обнови сърцето ми.” Това значи да

се подмладите. Това значи да искате да бъдете добри, а добър е този, който има много плодни дървета в градината си.

Молитвата е зов към Бога. Скръбни сте, натъжени сте – молете се. Господ по три начина утешава: ще ви прати някой човек да ви помогне, ще ви прати някой Ангел и сам Той ще слезе да ви утеши. Питате защо сме се родили. – За да посещавате Господа. Този е великият закон, по който хората със своите скърби и земни нужди се сближават. Ако нямаха нужда, не биха разбрали в какво седят хубостите на Живота. Ще си турите тази мисъл: Животът, тъй както е направен, е най-добър живот и вие, тъй както сега живеете, живеете най-добре.

Някой ще каже: „Аз съм лош човек.” В какво отношение? Не си лош, но имаш земя, която не искаш да обработваш, мързи те. Трябва да работиш. Почни да работиш – няма да бъдеш грешен. И тъй, вие не сте грешни по същество, а по това, че някои от вас не искат да работят. Някои например казват: „Как да стана в 4 ч. сутринта, става ли се тогава?” Да, става се, защото нощта е за спане, а сутринта – за работа. Когато Слънцето изгрива, всеки трябва да е

вън от леглото си, а когато залязва, всеки да е в леглото си. Така правят и птиците.

Като казвате: „Така да изгрее моето Слънце“, това показва въплътения човек на Земята. Вие трябва да използвате това Слънце, което изгрива. Всяка сутрин, когато се събужда, човек се ражда, а вечер, когато заспива, умира. Затова сутрин, ако не станете навреме да родите детето си, то ще умре. Забележете, хора, които стават късно, не са разположени през целия ден – казваме за тях, че не са родили детето си. Трябва да разбирате дълбокия смисъл на нещата, а не тяхната буква. Под сутрин разбирам всички добри условия, които Бог ви дава, затова не ги отлагайте. Те са една утрин в Живота.

А когато казвате: „Днес не мога да изляза“, вие с това разваляте работата си. Искаш някой път да посетиш някоя твоя сестра, но нямаш възможност; седни на стола си и духовно я посети. Не трябва да си внасяте отрицателни мисли, че това не можете или онова не можете. Даже на легло да си болен, кажи: „Тялото си сега го поправам, но душата ми може да отиде!“ Тъй че, законът винаги да се прилага с думата може – така се проявява човешката воля.

4. За „мога” в други беседи от 1917

Казваш на някого: „Не мога да мисля добре за тебе!” Съжалявам те. Щом не можеш да мислиш добре за ближния си, и за Бога не можеш да мислиш добре. Тогава как можеш да любиш Бога? (1.1.1917)

Някой казва: Не мога да търпя този човек. Ще го търпиш, защото той е част от тебе. Ако го съсипеш, ще съсипеш и себе си. (7.1.1917)

Аз рядко произнасям Божието име в душата си: само когато имам голям товар, тогава го произнасям и целият товар ми се смъква надолу. За мене тази дума съдържа всичко. Аз заменям тази дума на български с думата „мога”. Никога не казвайте: „Слаб съм”, а „мога”. В Писанието се казва: „Всичко мога чрез Христа”. Турете настрана всичко друго, а вземете Христа. Вие ще разберете Христа, ще разберете Бога само чрез думата „мога”. (4.2.1917)

Ще ви говоря за думата мога. Вие не съзнавате вашето положение, а трябва да се про-

будите за благо на вашето щастие. То е около вас, но трябва да започнете правилно да работите. (8.2.1917)

Започнете с най-малкото – с думата мога. Дойде ви голяма скръб – кажете в себе си мога, страдате – мога, трудите се – мога. Кажете си: „Всичко мога чрез Христа!“ Ако не разберете думата мога, не можете разбра и Христа. В Христовото учение винаги има думата мога. И когато Петър каза на Христа: „Да ти не бъде, Господи...“, Христос отговори с думата мога. Спрягайте глагола мога. Ако не можете да решите някой въпрос, казвайте мога. Господ ходи и казва: „Напълнете му стомната“, а който не казва мога, не му я напълват. (8.2.1917)

Сега, тук вие слушате всичко това, но светът ще ви разколебае. Обаче вие кажете: „Мога!“ Ще вземете Псалм 119 и всеки ден ще учите наизуст една част от него с думата мога. За двадесет и два дена трябва да го научите. (8.2.1917)

Започнете да прилагате думата мога. Ако е за добро, тя е като ключ, но ако я употребявате за лошо, няма да ви послужи. Употребете я за повдигането на човечеството, за просвета

на ума и сърцето, но не за лошо. За една година трябва да научите да разбирате думата мога. Частичката не, първата сричка от думата не мога, трябва да я сложите на опашката. Разтревожени ли сте, кажете: „Мога!”, за да се измени вашето настроение. А частичката не нека стои, оставете я на почивка. (8.2.1917)

Спрягайте глагола „мога”. Мога да бъда справедлив, любящ, кротък, смирен, умен, учен, мога, мога. Когато всички започнат да спрягат този глагол в положителна смисъл, ще има едно отлично общество. Няма какво да се борави в греховете, в миналото на хората, това е тор на Божествената нива. (18.2.1917)

Всички може да бъдете здрави, силни, всички може да имате добри мисли и желания, добри деца, мъже и т.н. Тогава обществото може да го създадем магически. Като казвам магически, разбирам един закон, чрез който нещата можем да ги създадем в няколко часа. Но това е процес само за умните, за магите, за благородните хора. Ако сега ви се даде това знание, вие ще обърнете света наопаки. (25.2.1917)

Сърцето на всякого трябва да се пречисти и умът да се просвети с вечната Виделина. Съм-

нението да отстъпи място на вярата и душата да се облече в дрехата на Истината, и да се обнови със силата на всестранната Божия Обич и Благост. Да се въоръжи с думата МОГА, да спряга тоя глагол всякога за всичко добро. Каква велика дума е тази в българския език. В Писанието, в посланията на Павла, Господ е турил на едно място следната мисъл: Всичко МОГА чрез Христа. Аз ще ви говоря и друг път върху тая дума. Колко е велик този, който може да прави добро, който може да люби безкористно, самоотвержено, да учи без възмездие, да просвещава безплатно, да слугува от обич. Колко славна дума е – МОГА да ви спася, Мога да ви избавя, Мога да ви приведа при Отца на светлините, Мога да ви очистя, Мога да внесе радост и веселие в душите ви, Мога да ви озаря с Божията Милост, Мога, Мога, Мога, Мога, Мога, Мога и Мога. Благословен Господ Бог, Който МОЖЕ. Слушайте тоя глас, тоя Дух, това вечно Слово, Което МОЖЕ. (Писмо до Е. Иларионова, 14.03.1917)

Всякога мислете за неща, които растат. Мисълта не мога е противоречие. Не мога в закона на Любовта показва, че има спънки, препятствия. (29.3.1917)

Човек е подобен на Бога, по съдържание човешката душа и дух имат в себе си същото нещо, което има Божественият дух. Това всички може да съзнаем. Някой казва: „Аз не мога.“ – Можеш, защото в твоята душа има всичко вложено. Някой казва: „Аз съм грешник.“ Грешник си, защото не вярваш в това, което Бог е съчетал. (13.5.1917)

Това е новото християнство, то иска обновление от обществото и всеки може да каже за себе си: „мога“. Можеш заедно с Бога, заедно с ангелите да се поправиш и светът ще тръгне напред и никой не може да го спре. (20.5.1917)

Ако затворим очите си и кажем, че не може да виждаме, това невиждане зависи от нашата воля, да виждаме или не. И когато човек има ум и каже, че не разбира нещо, то значи той си е затворил очите. Някой въпрос може да ви е тъмен, но не казвайте, че не мога да го разбера, задайте си малко труд и той ще ви стане ясен. (27.5.1917)

Никога не казвайте: „Не мога, това нещо ми е тъмно.“ Може да не разбирате, може да сте слаби, това не е спънка. (27.5.1917)

Срещам хора, които не могат да се примирят с другите и казват: „Добре съм, но нещо ме мъчи, не мога да живея с хората, с тази съседка.” Че как да не може да живееш с нея? Кажи: „Мога да живея с нея.” Престъплението е започнало от тогава, от когато вие сте казали, че не можете, от тогава е влязъл дяволът у вас. Като дойде Христос, казва ви: „Може да живеете с всички хора, може да любите.” А дяволът казва: „Не може да живеете с хората, не може да ги любите, за това се иска философия, човек трябва да е благороден, учен.” Христос казва: „Може прост да си, пак може.” Това е Неговата философия. Срещнете някоя мъчнотия, кажете в себе си: „Можеш!” Не вярвайте на лъжливите учения, които казват: „Не мога.” (27.5.1917)

Трябва да знаем, че Христос иде всякога с думата „мога”. Кажеш ли „мога”, Христос е с тебе; кажеш „не мога”, дяволът е с тебе. Кажеш ли: „Мога да живея добър християнски живот”, Христос е с тебе; кажеш ли: „не мога”, дяволът е с тебе. Ще кажеш: „Аз съм грешен.” Не казвай това! Кажи: „Аз направих грешки, но мога да се очистя, да се измия.” Сега вие, жени, дайте мир на мъжете. Само вие може да им дадете

импулс да мислят, създайте за тях идеали. Жените трябва да бъдат красиви, за да ги обичат мъжете, а мъжете трябва да бъдат умни, силни и което обещаят да го изпълнят. А какво става? Мъжът казва: „Аз те обичам и ще се ожения за тебе”, а утре, като намери друга, напуска първата. Такъв мъж прилича на една стара баба, която на всяка крачка кляка. Ето Христовото учение, което трябва да се приложи в живота. Кажеш „не мога” – баба си; „мога” – млад си, юнак си. За да бъдат красиви жените, трябва да бъдат пълни с тази Божествена любов, да носят идеали и където влязат, да носят със себе си аромат, а мъжът като дойде, трябва веднага да внесе в тебе доверие, за да можеш да разчиташ на неговата дума. (27.5.1917)

Когато рекох, че всичко е възможно, подразбирам този Божествен закон, да държим заповедите Му и да пребъдваме в Неговата любов. Някои от вас може да запитат: „Как ще познаем дали държим Божиите заповеди?” Ако държите Божиите заповеди, вашият ум ще бъде ясен и положителен. Това е едно правило. Всички, които ме слушате, направете следния психически опит. Имате известни мъчни въпроси.

Най-първо турете в себе си мисълта, че може да разрешите тези въпроси, спрете се спокойно, чакайте разрешението им, като ще си вършите другата работа, но да бъдете спокойни. Мислете 5, 10, 15, 20 часа върху въпроса, който искате да разрешите и след това ще имате разрешение на този въпрос, който най-много ви занимава. Направете опит и вижте дали това е вярно или не. Ако денят се мине и вие не може да разрешите един въпрос, това показва, че във вашето подсъзнание има една отрицателна мисъл. Изхвърлете всички отрицателни мисли и в края на седмицата непременно ще имате разрешение на въпроса. (27.5.1917)

5. „Мога” и „Будя”

Мостът между „мога” и „будя” се поставя още същата година. Април-май се дава упражнението за спрягане на глагола „мога”, а с дата 27.09.1917 г. сем. Иларионови получават в Търново наряда, който да се изпълнява от септември 1917 г. до март 1918 г. от всички членове на Веригата или получилите писмена покана за последния събор. В този наряд от седем точки, във втората между другото се казва:

В ежедневната си молитва всякой е свободен да се моли за каквото го ръководи Духа, само че при започване на своята молитва трябва първом да се изговори спрежението, както е дадено: „будя”, „будиш” – за мъжете, а „мога”, „можеш” – за жените. („Всемировият Учител Беинса Дуно и Велико Търново”, т.2, (Варна; 1996); 117)

Това не предопределя „мога” за жените и „будя” за мъжете, защото упражнението-наряд „Мога” е изпратено на Иларионова в писмо с думите: „Ако има някои от мъжете, кои-

то доброволно желаят да го взимат, могат и те” (Всемировият Учител Беинса Дуно и Велико Търново. т.2, Варна, 1996, с.114)

Връзката между „мога” и „будя” продължава през 1922 г., когато беседата „Едно с Бога” от 19.9.1922 пред класа на Добродетелите завършва така (Движение нагоре. Извънредни: Клас на добродетелите: 1920-26, С., 1998, с.16):

Будя – изгрява моето слънце в моята душа;

Будиш – изгрява Божието слънце в мен, в сърцето;

Буди – изгрява живото слънце на моя Дух;

Будим – изгрява мирното слънце на Отца нашего на светлините;

Будите – изгрява слънцето на великия Господ на мира в нашите души;

Будят – изгрява слънцето на всички слънца в нашите души и духове, носители на живота.

Минават години и отново без обяснения на 28.11.1937 Учителя завършва едно утринно слово (Ликвидация на века. УС:1937-38, С., 1998; с.112) като повтаря една част от упражнението „Мога”, като вместо „мога” се спряга, и то не напълно, глаголът „будя”.

Сега ще ви кажа нещо, а вие само ще слушате:

Буди! Изгрява слънцето на моя дух. Да бъде Волята Божия!

Будим! Изгрява слънцето на нашите ангели. Да се въдвори царството на Отца Нашего на светлините!

Будите! Изгрява слънцето на великия Господ на мира в нашите души. Да обнови Господ нашите сърца със своята сила!

Будят! Изгрява слънцето на всички слънца в нашите духове. Да ни даде Господ живот, здраве, свобода!

Вярвам в Тебе, Господи, Който си ми говорил в миналото.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ми говориш сега

Вярвам в Тебе, Господи, Който ще ми говориш в бъдеще.

Да се слави Името Ти, и в Твоята Слава да живеем ние!

Да се въдвори Царството Ти, и ние да участвуваме в Твоята радост!

Да бъде Волята Ти, както горе на небето, така и долу на земята! И ние да работим с Тебе заедно!

Амин, тъй да бъде!

Още пет години минават и пълното спрежение на „будя”, заедно с молитвата, повта-

рящи основни мотиви от „Мога”, се дават на 05.05.1942 г. с музика като „Химни на Слънцето – молитва при изгряване на слънцето” и „Молитва”:

С тази песен ще посрещате изгряващото слънце. Тя е молитва при изгрев. Това е един величествен химн на всички слънца. Той се пее и от ангелите”. (Песни от Учителя Петър Дънов (фототипно). С.,1998; с.198)

Химни на слънцето

Будя. Изгрява моето Слънце във моята душа. Да се слави Името Божие.

Будиш. Изгрява Божието Слънце в мен във сърцето. Да дойде Царството Божие.

Буди. Изгрява Слънцето на моя дух. Да бъде Волята Божия.

Будим. Изгрява Слънцето на нашите ангели. Да се въдвори Царството на Отца Нашего на светлините.

Будите. Изгрява Слънцето на Великия Господ на мира във нашите души. Да обнови нашата душа със своята сила.

Будят. Изгрява Слънцето на всички Слънца на нашите духове. Да ни даде Господ живот, здраве и свобода.

Вярвам във Тебе, Господи, Който си ми говорил в миналото.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ми говориш сега

Вярвам в Тебе, Господи, Който ще ми говориш в бъдещето.

Да се слави Името Ти и във Твоята Слава да живеем ние.

Да се въдвори Царството Ти и ние да участваме във Твоята радост.

Да бъде Волята Ти, както на небето горе, така и долу на земята, и ние да работим с Тебе наедно.

Амин. Така да бъде.

6. Основна идея на Школата

Из беседата „Пътят на ученика”, 01.12.1923

Всеки от вас се приготвява да стане гражданин на Царството Божие, за което трябва да има правилни отношения към Бога, към своята душа и към ближния си. Вие не можете да установите тия правилни отношения, докато нямате една основна идея в себе си.

Аз зная какви ще бъдат резултатите на една окултна Школа, която няма основна идея. Всички такива школи се разпадат. И за в бъдеще, каквато и работа да вършите, ако нямате една основна идея в себе си, животът ви ще се разпадне и вие нищо няма да спечелите. Нашето желание е всички вие да имате успех в живота си.

Ако искате да бъдете силен, ще си кажете: *Аз, добрият човек, и всички добри хора в света с мене, плюс Бог с мен, Който е над нас, всичко мога да направя. Тъй седи законът.*

Когато работим с тази основна идея, те са готови да ни помагат всякога и във всичко: и в науката, и в изкуствата и в живота. Ако имате едно изкуство в себе си, художник сте например, и имате тази основна идея, те ще ви помагат и вие ще бъдете отличен художник. Ако сте музикант или писател, или философ и имате тази основна идея в себе си, те ще ви помагат, ще вдъхнат във вас нова култура, нови идеи и вие ще се проявите като отличен музикант, писател или философ. Може да сте търговец или какъв и да е в света, имате ли тази основна идея в себе си, всички ще ви помагат и този малък кръг на дейност, в който се проявявате, ще бъде за вас благословение.

Вие трябва да мислите, че всичко може да направите. Ако някой каже: Аз мога да направя всичко – това е една трета от Истината. Ако кажете: Аз и всички добри хора можем да направим всичко – това са две трети от Истината. И ако най-после кажете: Аз, включая всички добри хора и Бог, можем да направим всичко –

това са три трети от Истината. Това е главната идея. Като казвам всички добри хора, подразбирам изобщо всички добри хора, които живеят по цялото земно кълбо – било като живи или заминали за другия свят – всички съставляват едно цяло с Бога.

Упражнението „МОГА”

Първи месец:

Аз Мога! – Така да изгрее моето Слънце в моята душа.

Ти Можеш! – Така да изгрее Божието Слънце в моята душа.

Той/тя Може! – Така да изгрее Слънцето на моя Дух!

Ние Можем! – Така да изгрее Слънцето на нашите ангели.

Вие Можете! – Така да изгрее Слънцето на Великия Господ на Мира в нашите души.

Те Могат! – Така да изгрее Слънцето на всички Слънца в нашите духове.

Вярвам в Тебе, Господи, който си говорил в миналото.

Вярвам в Тебе, Господи, който ми говориш сега.

Вярвам в Тебе, Господи, който ще ми говориш в бъдеще.

Да дойде Твоята Виделина върху всички ни.

Да се прослави Името Ти.

Да се въздвори Царството Ти.

Да се изпълни Волята Ти на Земята, както се изпълнява горе на Небето.

Упражнението „МОГА”

Втори-шести месец:

Аз Мога! – Така да изгрее моето Слънце в моята душа и да обнови моето сърце.

Ти Можеш! – Така да изгрее Божието Слънце в мен и да обнови моята душа.

Той/Тя Може! – Така да изгрее Слънцето на моя дух и да обнови моя ум.

Ние Можем! – Така да изгрее Слънцето на нашите ангели и да обнови нашите сърца.

Вие Можете! – Така да изгрее Слънцето на Великия Господ на Мира и да обнови нашите души.

Те Могат! – Така да изгрее Слънцето на всички Слънца в нашите духове и да обнови нашите умове.

Вярвам в Тебе, Господи, който си ми говорил в миналото. Ти си вложил в мен всички добри семена на живота ми.

Вярвам в Тебе, Господи, който ми говориш сега. Ти възрастваш доброто в мен.

Вярвам в Тебе, Господи, който ще ми говориш за в бъдеще. Аз ще се радвам в Твоя Живот.

Да дойде Твоята виделина върху всички ни.

Да се прослави Името Ти.

Да се въдвори Царството Ти.

Да се изпълни Волята Ти на земята, както се изпълнява горе на Небето.

Беинса Дуно
100 години
„МОГА”

Българска, Първо издание

Издава: Бяло братство – Велико Търново
Съставители: Даниела Пандулчева, Мария Христова

ISBN 978-954-9489-58-3

Книгата се разпространява безплатно

Издателство „ДАР-РХ” – В. Търново, ул. „Цар Самуил” 7
тел.: 0897926908, e-mail: darhristova@abv.bg
Печат „СИРА”